

აღლაჰის უფლება მისი მსახურების მიმართ არის ის, რომ მას ემსახურონ და არაფერი დაუდგინონ თანამობიარედ, ხოლო მსახურების უფლება აღლაჰის მიმართ არის ის, რომ აღლაჰი არ დასჯის მას, ვინც მას არაფერს უდგენს თანაზიარად

მუაზისაგან (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოცემულია, რომ მან თქვა: "მე ვიჯექი მოციქულის (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) უკან ვირბე, სახელად უფერი, და მან მითხრა: «ჰეი, მუაზ იცი თუ არა, რა არის აღლაჰის უფლება მისი მსახურების მიმართ და რა არის მსახურების უფლება აღლაჰის მიმართ?» მე ვუპასუხე „აღლაჰმა და მისი მოციქულმა უკეთ იციან, თქვა: «აღლაჰის უფლება მისი მსახურების მიმართ არის ის, რომ მას ემსახურონ და არაფერი დაუდგინონ თანამობიარედ, ხოლო მსახურების უფლება აღლაჰის მიმართ არის ის, რომ აღლაჰი არ დასჯის მას, ვინც მას არაფერს უდგენს თანაზიარად».

მუაზმა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) უთხრა: «ო აღლაჰის მოციქულო, ნუთუ არ ვუმახარობლო მისით ხალხს? მან უპასუხა: «არ უთხრა მათ, რადგან შეიძლება მხოლოდ ამას დაეყრდნონ».

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

მოციქული (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტავს, თუ რა არის აღლაჰის უფლება მსახურებზე და რა არის მსახურთა უფლება აღლაჰის წინაშე. აღლაჰის უფლება იმაში მდგომარეობს, რომ ადამიანები მხოლოდ მას ერთს უნდა ემსახურონ და არ შეუქმნან მას თანაზიარი. მსახურის უფლება აღლაჰის მიმართ ის არის, რომ არ დასჯის ერთდმერთიანებს, რომლებიც არ უქმნიან მას თანაზიარად არავის. ამის შემდეგ მუ'აზმა უთხრა: ო, აღლაჰის მოციქულო ნუთუ არ ვუმახარობლო ხალხს რომ გაიხარონ და იბედნიერონ ამ უდიდესი სიკეთით? მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ამისგან თავშეკავება უბრძანა, იმის შიშით, რომ ხალხი მხოლოდ მასზე დაეყრდნობოდა.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/65007>

